

Загинули за Україну. Вічна пам'ять героям!

Починаючи з імен загиблих героїв Небесної Сотні, з березня 2014 року «Віче» публікує список жертв Революції гідності. Вона почалася на Майдані й триває нині. Бо війною на Україну пішли терористи, будучи при владі, ведуть її і нині проти свого народу з-за кордону. Вони закликали свого російського патрона ввести війська в Україну. І він увів. Україна зазнає жертв. А тероризм і його адепти досі не покарані. Герої не вмирають!

38

ПОБЕДИНСЬКИЙ Артем

1992 р. н., с. Давидо-Микільське, Луганська область. Молодший сержант Луганського прикордонного загону. Загинув 23 червня. Застрелений вранці о 4:30 у селі Давидо-Микільське, коли пішов побачитися з матір'ю. На околиці рідного села був ідентифікований бойовиками як український прикордонник і вбитий пострілом у голову. Тіло знайшли на території школи.

ПРИХОДЬКО Олексій Олегович

1992 р. н., Ромни, Сумська область. Молодший сержант 72-ї окремої механізованої бригади. Загинув 24 червня у Красноармійську під час виконання бойового завдання.

БЕЛКІН Андрій

1978 р. н., Алушта, АР Крим. Підполковник. Командир екіпажу гелікоптера Мі-8, командир вертолітної ланки вертолітної ескадрильї 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). На Рівненщині в селі Балки Радивилівського району, де проживав, залишилися дружина та троє дітей: 14-річний син, 3-річна та 12-річна доньки.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

МАЗУНОВ Руслан

1981 р. н., с. Михайлючка, Хмельницька область. Майор. Борттехнік гелікоптера Мі-8 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область). Був мобілізований із резерву. Залишилися дружина та син.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

ШИНГУР Дмитро

1978 р. н., Алушта, АР Крим. Капітан. Член екіпажу гелікоптера Мі-8 16-ї окремої бригади армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України (Броди, Львівська область).

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

ВОЛОХОВ Олексій

Місце народження – Кіровоград. Солдат, спецпризначенець з кіровоградського полку.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який по-

вертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

КОНДАКОВ Олександр

Місце народження – Кіровоград. Старший солдат, спецпризначенець з кіровоградського полку.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

ПЕТРАЩУК Олександр

27 років, Чернівці. Старший лейтенант Служби безпеки України, спецпідрозділ «Альфа». Після навчання за направленням УСБУ в Чернівецькій області працював у Києві. На Буковині в нього залишилися батьки та молодша сестра.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

ГОРБЕНКО Ігор

13 січня 1983 р. н., Ніжин, Чернігівська область. Офіцер зв'язку Служби безпеки України. Закінчив ніжинський військовий лицей та Полтавський інститут зв'язку. Службу проходив у Гостомелі Київської області. Залишилися дружина та 3-річна донька в Гостомелі, брат та батько – у Ніжині.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

ШКІРЯ Володимир

33 роки. Підполковник Служби безпеки України, оперативник у спецпідрозділі розвідки. Залишилася донька.

Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8.

ШПАК Марко Валентинович

Співробітник Служби безпеки України – прапорщик. Загинув 24 червня під Слов'янськом у районі гори Карачун у збитому військовому гелікоптері Мі-8, який повертався з блокпоста з фахівцями, що встановлювали апаратуру з метою організації моніторингу простору, фіксації фактів порушення перемир'я в зоні проведення АТО.

Чоловік, прізвище невідоме

Загинув 24 червня під час нападу бойовиків на опорний пункт сил АТО, який забезпечував охорону й оборону на певній ділянці східного державного кордону задля уникнення потрапляння в Україну бандформувань і зброї.

Чоловік, прізвище невідоме

Загинув 24 червня під час нападу бойовиків на опорний пункт сил АТО, який забезпечував охорону й оборону на певній ділянці східного державного кордону задля уникнення потрапляння в Україну бандформувальників і зброї.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ Євгеній Олександрович

1991 р. н., Потсдам, Німеччина. Командир групи 8-го окремого полку спеціального призначення, старший лейтенант. Призваний у Збройні сили України 17 липня 2008 року. 2012-го закінчив Академію сухопутних військ ім. Петра Сагайдачного у Львові. У Євгенія залишилися батьки та дві сестри.

24 червня помер, перебуваючи в реанімаційному відділенні Центрального військового клінічного госпіталю (м. Київ). Смертельним стало поранення, яке він отримав 17 червня під час виконання бойового завдання.

ЦИБОРА Віталій Вікторович

6 жовтня 1993 р. н., с. Мовчанівка, Житомирська область. Закінчив Житомирський технологічний коледж. Військовослужбовець за контрактом 72-ї окремої механізованої бригади (Біла Церква) 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України. Залишилися мати та старша сестра.

Загинув 24 червня під час перемир'я. Коли рота поверталася з бойового чергування на блокпості, бойовики несподівано поцілили керованою ракетою у БМП-2, в якій перебував Віталій. Від отриманих важких поранень помер на місці.

ГУЛИК Артур Ярославович

17 липня 1983 р. н., Борислав, Львівська область. Військовослужбовець 1-ї роти 1-го взводу 2-го відділення 2-го резервного батальйону Національної гвардії України.

Загинув 26 червня під час перемир'я, коли бойовики здійснили масований (із застосуванням танків і мінометів) штурм блокпоста № 1 під Слов'янськом (у районі селища Мирне). Зранку 29 червня на Майдані в Києві відбулася церемонія прощання з бійцем 2-ї сотні самооборони Євромайдану. У Києві Артур був поранений осколками в око та голову і мав їхати на лікування до Польщі, але пішов добровольцем захищати незалежність України.

ДОБРЯНСЬКИЙ Максим Сергійович

6 червня 1988 р. н., Коростишів, Житомирська область. Старший солдат 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України.

Загинув 26 червня під час масованого (із застосуванням танків і мінометів) штурму бойовиками блокпоста № 1 під Слов'янськом (у районі селища Мирне).

ВАЩУК Ігор Олексійович

1994 р. н., Овруч, Житомирська область. Військовослужбовець за контрактом 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади. Не одружений.

Загинув 26 червня під час масованого (із застосуванням танків і мінометів) штурму бойовиками блокпоста № 1 під Слов'янськом (у районі селища Мирне).

КОГАН Андрій Ігорович

26 квітня 1974 р. н., Вінницька область. Сержант, командир відділення протитанкового взводу 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади. Проживав із дружиною та дітьми у військовому містечку села Велика Піч Житомирської області

Загинув 26 червня під час масованого (із застосуванням танків і мінометів) штурму бойовиками блокпоста № 1 під Слов'янськом (у районі селища Мирне).

КОЗАЧЕНКО Олексій

32 роки. Військовослужбовець прикордонних військ. Загинув 26 червня. Разом із кількома знайомими Олексій прийшов до супермаркету, розташованого у кварталі Ольховський (Луганськ). Компанія зайшла до магазину, а Олексій затримався на ганку – докурити. Через 5 хвилин, коли знайомі потерпілого вийшли з магазину, Олексій вже був мертвий. Свідки інциденту розповіли, що нападниками були молодий хлопець і дівчина. Нападник вистрілив упритул у груди Олексію.

БОДНАР Петро

1976 р. н., с. Панка, Чернівецька область. Солдат 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади за мобілізацією. Залишилися дружина і 1,5-річна донька.

Загинув 28 червня під час обстрілів бойовиками позицій сил АТО під Слов'янськом.

ОРДИНСЬКИЙ Леонід

1973 р. н., с. Чемериси-Барські, Барський район, Вінницька область. Молодший сержант 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади, мобілізований з резерву 27 березня. Працював електриком у будинку-управлінні. Залишилися дружина та 15-річний син.

Загинув 28 червня під час обстрілів бойовиками позицій сил АТО під Слов'янськом.

ЗАКУСИЛО Олександр Іванович

1974 р. н., с. Білилівка, Ружинський район, Житомирська область. Сержант 95-ї окремої Житомирської аеромобільної бригади. Залишилися мати й чотири брати.

Загинув 28 червня під час обстрілів бойовиками позицій сил АТО під Слов'янськом.

БЕЛІКОВ Віталій Миколайович

Місце народження – Скадовськ, Херсонська область. Старший лейтенант, командир взводу 128-ї окремої механізованої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве). 2012 року закінчив Академію сухопутних військ ім. Петра Сагайдачного у Львові. У Євгенія залишилися дружина та донька.

Загинув 28 червня під час нападу на колону тилового забезпечення сил АТО.

НАЛИВАЙКО Василь Васильович

Місце народження – Ставне, Закарпатська область. Солдат 128-ї окремої механізованої гірсько-піхотної бригади (Мукачеве).

Загинув 28 червня під час нападу на колону тилового забезпечення сил АТО.

УПОРОВ Ігор Романович

29 років, Володимир-Волинський, Волинська область. Старший солдат 51-ї окремої механізованої бригади Сухопутних військ. Був мобілізований до лав Збройних Сил України у квітні. Колишній миротворець, у складі українського контингенту перебував у Косово. Залишилися вагітна дружина та 5-річна донька.

Загинув 30 червня. Під час бою у Луганській області був поранений осколком у живіт, помер від втрати крові у вертольоті під час транспортування до шпиталю.

ЧЕРУТА Валентин

1977 р. н., с. Хрущівка, Черкаська область. Боєць батальйону територіальної оборони «Айдар» Збройних Сил України. Учасник Майдану. Мешкав у Золотоноші. Залишилися кохана жінка, двоє її дітей (дівчина та хлопець), яких Валентин виховував.

Загинув 30 червня від кулі снайпера, перебуваючи у складі дозорної трійки, котра потрапила під мінометний і снайперський обстріли.